

ZADARSKI PSALTIR, inicijal

ZADROVIĆ, Spomenka, slikarica (Zagreb, 2. VI. 1956). Diplomirala na Akademiji u Zagrebu 1982 (R. Goldoni). Slika djela prožeta lirskom apstrakcijom, treptavim ritmom i maštovitim kolorističkim odnosima (ciklus *Daljine*, 1986–88; *Vrtovi*, 1994). Jednaku snagu postiže u laviranim crtežima (ciklus *Krvotoci*, 1982–87; *Arbor vitae*, 1994). — Samostalno izlagala u Zagrebu, Sisku, Annecyju, Thononu, Avignonu i Cannesu.

LIT.: G. *Quien*, Spomenka Zadrović (katalog), Zagreb 1989. — S. Cvetnić, Spomenka Zadrović (katalog), Zagreb 1995. K. Ma.

ZAGLAV, selo na Dugom otoku. God. 1451. osn. je samostan franjevaca trećoredaca zaslugom zadarskoga trgovca G. Mrganića. Samostansku crkvu sagradili su Vuk Slavogostov i Juraj Lukačević-Zavaliska (1445–58; glagoljski natpis). U samostanu se čuva rustična slika Sv. Antuna s lokalnim otočkim krajolikom u pozadini lika, potpisani rad S. Volte iz 1653.

LIT.: I. Petricoli, *Sensio Volta*, najstariji slikar zadarskog otočkog pejzaža, *Zadarska revija*, 1959, 3. — Isti, Građevni i umjetnički spomenici srednjega vijeka na zadarskim otocima, u zborniku: *Zadarsko otočje*, Zadar 1974. — Isti, *Prilozi zadarskim graditeljima XIV. i XV. stoljeća*, Radovi. Filozofski fakultet Zadar, 1982, 20. I. Pet.

ZAGODA, Zvonimir, fotograf (Oroslavje, 22. II. 1941). Diplomirao 1962. na Višoj pedagoškoj školi u Zagrebu, gdje je (od 1968) nastavnik na Školi primijenjene umjetnosti. U ciklusima fotografija *Studije*, *Stari dud* i *Kamena priča* istražuje ustrojstvo materije naglašavajući kontraste svjetlosti i tame te simboliku organskih oblika i asocijacija. Osobito je sklon maštovitim kombinacijama neobičnih pojedinosti. Fotografijama oprema monografije (*Katarina Henc*; *Zorislav Drempetić-Hrčić*) te kataloge. Samostalno je izlagao u Zagrebu (1975), Samoboru (1976, 1981), Primoštenu (1980, 1981, 1983, 1986) i Gornjoj Stubici (1980).

LIT.: V. Bužančić i Z. Poznić, Zvonimir Zagoda (katalog), Zagreb 1975. — V. Bužančić, Zvonimir Zagoda (katalog), Samobor 1981. R.

ZAGORSKA SELA, selo nedaleko od Klanjca. Župna crkva Sv. Katarine spominje se 1334; novosagrađena lađa je iz 1858. U bočnoj kapeli Žalosne Majke Božje iz 1742. nalazi se vrstan oltar, dar Suzane Branjug, na kojemu je srednji kip Pietà zamijenjen u XIX. st. slikom »Oplakivanje Krista«. Iznad gl. oltara u niši je barokni kip Sv. Katarine iz 1694. Na propovjedaonici su barokni kipovi Sv. Katarine, Sv. Petra i Pavla, a potječu sa starije propovjedaonice iz 1748.

LIT.: J. Buturac, Popis župa zagrebačke biskupije od god. 1334, Kulturno-povijesni zbornik Zagrebačke nadbiskupije, Zagreb 1944, str. 452. — D. Baričević, Pregled spomenika drvorezbarstva i skulpture XVII. i XVIII. st. u najzapadnijem dijelu hrvatskog Zagorja, *Ljetopis JAZU*, 1969, 73, str. 479. L. D.

ZAGOTTA, Želimir, arhitekt i scenograf (Zagreb, 23. VI. 1925). U Zagrebu je diplomirao arhitekturu na Tehničkom fakultetu 1948. i scenografiju na Akademiji 1950 (Lj. Babić); usavršavao se u Parizu 1954. Projektirao je više od sto izložbenih paviljona (Casablanca 1957, Solun 1959, Frankfurt 1963, Montreal 1974), oblikovao interijere i postavio mnogobrojne izložbe. Scenografijom se bavi od 1949 (Čehov, *Tri sestre*, Studentsko eksperimentalno kazalište, Zagreb). Radio za zagrebačka kazališta te za kazališta u Šibeniku, Osijeku, Varaždinu, Parmi i Hamburgu. Njegove se inscenacije odlikuju jednostavnošću i stilizacijom (M. Držić, *Novela od Stanca*, 1957; T. Williams, *Prohujali životi*, 1958; M. Krleža, *Kraljevo*, 1959; M. Držić, *Dundo Maroje*, 1960). Samostalno je izlagao u Zagrebu 1952. — Pridonio je razvoju hrv. filmske i televizijske scenografije; retrospektivna izložba njegove filmske scenografije priređena je u Zagrebu 1995.

LIT.: Repertoar hrvatskih kazališta 1840–1860–1980, I. i II, Zagreb 1990. R.